TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2010. gada 24. jūnijā *

Lieta C-51/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 3. februārī iesniedza

Barbara Becker, ar dzīvesvietu Maiami [*Miami*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv P. Baronikjans [*P. Baronikians*], *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Harman International Industries Inc., Nortridža [*Northridge*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv M. Vanegans [*M. Vanhegan*], *barrister*,

prasītāja pirmajā instancē,

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], P. Kūris [*P. Kūris*] (referents) un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 11. februāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 25. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību B. Bekere [*B. Becker*] lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-212/07 *Harman International Industries*/ITSB — *Becker* ("Barbara Becker") (Krājums, II-3431. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa atcēla Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes, kura atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru tika apmierināti *Harman International Industries, Inc.* (turpmāk tekstā — "*Harman*") iesniegtie iebildumi pret Kopienas vārdiskas preču zīmes "Barbara Becker" reģistrāciju, 2007. gada 7. marta lēmumu lietā R 502/2006-1 (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts:

"Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi]."

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) apakšpunktu "agrākās preču zīmes" ir tostarp Kopienas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma.

Tiesvedības rašanās fakti

4 2002. gada 19. novembrī B. Bekere ITSB iesniedza pieteikumu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi vārdisku preču zīmi "Barbara Becker".

5 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

"Zinātniskie, kuģniecības, ģeodēziskie, elektriskie, fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, optiskie, svēršanas, mērīšanas, signalizācijas, kontroles (pārbaudes), palīdzības (glābšanas) un mācību aparāti un instrumenti; aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšanai; magnētiskās informācijas vides, akustisko ierakstu diski; tirdzniecības automāti un mehānismi ar naudu iedarbināmiem aparātiem; kases aparāti, rēķināšanas mašīnas, informācijas apstrādes ierīces un datori."

6 2004. gada 24. jūnijā *Harman* iesniedza iebildumus pret preču zīmes "Barbara Becker" reģistrāciju attiecībā uz visām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam un šīs pašas regulas 8. panta 5. punktam. Iebildumi bija pamatoti ar Kopienas vārdisku preču zīmi "BECKER ONLINE PRO" Nr. 1823228, kas reģistrēta 2002. gada 1. jūlijā, un tādas Kopienas vārdiskas preču zīmes "BECKER" Nr. 1944578 2000. gada 2. novembra reģistrācijas pieteikumu, kas reģistrēta 2004. gada 17. septembrī, norādot arī dažādas minētajā 9. klasē ietilpstošās preces.

7 Ar 2005. gada 15. februāra lēmumu ITSB Iebildumu nodaļa *Harman* iebildumus apmierināja, pamatojot ar to, ka pastāvot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja. Tā uzskatīja, ka ar pēdējām minētām preču zīmēm aptvertās preces esot identiskas un ka pēdējās minētās preču zīmes esot vispārējā veidā līdzīgas, jo tām, pirmkārt, esot vidēja līmeņa vizuālā un fonētiskā līdzība, un, otrkārt, tās esot identiskas no konceptuālā viedokļa, jo minētās preču zīmes ietvēra norādi uz vienu un to pašu uzvārdu.

8 2006. gada 11. aprīlī B. Bekere iesniedza apelācijas sūdzību par šo lēmumu, kurš tika atcelts ar apstrīdēto lēmumu. Tajā ITSB Apelāciju pirmā padome (turpmāk tekstā — "Apelāciju padome") uzskatīja, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertās preces esot daļēji identiskas un daļēji līdzīgas. Tā nošķīra preces, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai, no precēm, kas ir paredzētas profesionāļiem, un precēm, kas ir paredzētas gan vienai, gan otrai no šīm abām pirmajām grupām un ietilpst starpkategorijā.

9 Saistībā ar konfliktējošajiem apzīmējumiem Apelāciju padome tikai salīdzināja agrāko vārdisko preču zīmi "BECKER" un reģistrācijai pieteikto preču zīmi "Barbara Becker". Tā konstatēja, ka starp minētajiem apzīmējumiem pastāv tikai noteikta līmeņa vizuāla un fonētiska līdzība, un uzskatīja, ka turpretī no konceptuālā viedokļa Vācijā un citās Eiropas Savienības valstīs tie esot skaidri atšķirīgi, jo konkrētā sabiedrības daļa preču zīmi "Barbara Becker" drīzāk uztverot kopumā, nevis kā asociāciju ar "Barbara" un "Becker". Tā norādīja arī, ka B. Bekere Vācijā esot slavena persona, turklāt uzvārds Bekers [*Becker*] esot vispārēji atzīts kā izplatīts uzvārds. Tādēļ [Apelāciju padome] secināja, ka attiecīgo apzīmējumu atšķirības esot pietiekami nozīmīgas, lai izslēgtu sajaukšanas iespēju.

10 Turklāt Apelāciju padome uzskatīja, ka neesot izpildīts priekšnoteikums, saskaņā ar kuru, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, konfliktējošo preču zīmju līdzības pakāpei jābūt tādai, lai attiecīgā sabiedrība tās sasaistītu.

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

11 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 15. jūlijā, *Harman* cēla prasību, kuras mērķis ir panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Savas prasības pamatojumam tā izvirzīja divus pamatus attiecīgi par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un šīs pašas regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

12 Apmierinot pirmo no šiem pamatiem, Pirmās instances tiesa ar pārsūdzēto spriedumu atcēla apstrīdēto lēmumu, uzskatot, ka Apelāciju padome kļūdaini ir secinājusi, ka konfliktējošās preču zīmes esot skaidri atšķirīgas. Pēc tam, kad Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 33. punktā norādīja, ka, kā to konstatēja Apelāciju padome, [preču zīmēm] esot noteikta līdzības pakāpe no vizuālā un fonētiskā viedokļa, tā minētā sprieduma 34. punktā uzskatīja, ka Apelāciju padome ir veikusi kļūdainu vērtējumu saistībā ar elementa "Becker" nozīmīgumu, salīdzinot ar elementu "Barbara".

13 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa, pirmkārt, atsaucoties uz 2005. gada 1. marta spriedumu lietā T-185/03 *Fusco*/ITSB — *Fusco International* ("ENZO FUSCO") (Krājums, II-715. lpp., 54. punkts), pārsūdzētā sprieduma 35. punktā norādīja, ka judikatūrā ir atzīts, ka vismaz Itālijā patērētāji vispārēji piešķir augstāku atšķirtspēju preču zīmēs esošam uzvārdam, nevis vārdam tādējādi, ka uzvārds "Becker" varētu būt radījis augstāku atšķirtspēju nekā preču zīmē esošais vārds "Barbara".

14 Otrkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 36. punktā norādīja, ka fakts, ka B. Bekere Vācijā ir slavena kā Borisa Bekera [*Boris Becker*] bijusī laulātā, nenozīmē, ka no konceptuālā viedokļa konfliktējošās preču zīmes nav līdzīgas. Tā norādīja, ka šīs divas preču zīmes pamatojas uz vienu un to pašu uzvārdu un tātad tās ir līdzīgas,

tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka daļā Savienības preču zīmes "Barbara Becker" elements "Becker" kā uzvārds varot radīt augstāku atšķirtspēju nekā elements "Barbara" kas ir tikai vārds.

15 Treškārt, atsaucoties uz 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-120/04 *Medion* (Krājums, I-8551. lpp., 30. un 37. punkts), Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. punktā uzskatīja, ka elements "Becker", pat ja tas nav kombinētās preču zīmes dominējošais elements, tiek uztverts kā uzvārds, kas parasti tiek izmantots, lai apzīmētu personu, un minētajā preču zīmē saglabā atšķirtspējīgu autonomu pozīciju.

16 Līdz ar to, norādot, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm apzīmēto preču identiskums vai līdzība nav tikusi apstrīdēta un ka minētajām preču zīmēm ir vizuālas, fonētiskas un konceptuālas līdzības, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 40. punktā nosprieda, ka starp tām pastāv sajaukšanas iespēja, pat ja attiecīgās preces būtu domātas sabiedrībai ar relatīvi augstu uzmanības līmeni.

17 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 41. un 42. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka šo konstatējumu neliek apšaubīt ITSB arguments, saskaņā ar kuru kombinētu preču zīmi un kādu citu preču zīmi var uzskatīt par līdzīgām vienīgi tad, ja tām kopīgais elements ir kombinētās preču zīmes radītā kopējā iespaida dominējošais elements. Tāpat tā noraidīja B. Bekeres argumentu, saskaņā ar kuru judikatūra par kombinētām preču zīmēm nav izskatāmajā lietā piemērojama, jo preču zīme "Barbara Becker" sastāvēja no vārda un uzvārda.

Lietas dalībnieku prasījumi

18 Ar savu apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums un tai piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Turklāt tā lūdz piespriest atbildētājai apelācijas sūdzībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 *Harman* būtībā lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 ITSB lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest *Harman* atlīdzināt tam radušos izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

21 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam B. Bekere izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka konfliktējošās preču zīmes ir līdzīgas un ka tādējādi tā ir kļūdaini piemērojusi šo normu, konstatējot sajaukšanas iespējas esamību.

22 Pirmkārt, tā pārmet, ka Pirmās instances tiesa savu vērtējumu ir pamatojusi ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Fusco*/ITSB — *Fusco International* ("ENZO FUSCO"), saskaņā ar kuru Itālijas patērētāji piešķir augstāku atšķirtspēju preču zīmēs esošam uzvārdam, nevis vārdam. Šajā sakarā tā norāda, ka jaunākā 2006. gada 12. jūlija spriedumā lietā T-97/05 *Rossi*/ITSB — *Marcorossi* ("MARCOROSSI") (46. un 47. punkts) Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka tik vispārīgs noteikums nav piemērojams automātiski jebkurā situācijā, katrs gadījums esot jāizvērtē individuāli, un ka uzvārds, kurš šajā lietā abām preču zīmēm ir kopīgs, šajās preču zīmēs nav pietiekami dominējošs, lai radītu sajaukšanas iespēju.

23 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini no iepriekš minētā sprieduma lietā *Medion* ir izsecinājusi, ka elementam "Becker" kombinētajā preču zīmē esot atšķirtspējīga autonoma pozīcija un tādējādi abas konfliktējošās preču zīmes esot jāuzskata par līdzīgām. Šajā spriedumā esot vienīgi norādīts, ka nav pietiekami ar to, ka, lai panāktu savas kombinētās preču zīmes aizsardzību, trešā persona reģistrētai preču zīmei pievieno sava uzņēmuma nosaukumu. To nekādā gadījumā nevar saprast kā tādu, ar kuru tiek ieviests vispārējs noteikums, saskaņā ar kuru jebkurš divām preču zīmēm kopīgs elements ir uzskatāms par atšķirtspējīgu pat tad, ja tas nav dominējošs.

24 Turklāt minētais spriedums attiecās uz preču zīmēm, kuras nevar tikt salīdzinātas ar konfliktējošajām preču zīmēm izskatāmajā lietā. Izskatāmajā lietā nav runas par tādas agrākas preču zīmes imitāciju, kurai ir pievienots uzņēmuma komercnosaukums, bet par agrākās preču zīmes grozīšanu, pirms uzvārda pievienojot vārdu. Konkrētā sabiedrība apzīmējumu "Barbara Becker" uztverot kā sieviešu dzimtes personas vārdu, turpretī vārds "Becker", kurš ir ļoti parasts, neesot pietiekami individualizēts, lai atzītu attiecīgo preču zīmju konceptuālo līdzību. Pirmās instances tiesa tātad esot kļūdaini piemērojusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, atzīstot, ka elements "Barbara" ir vienkāršs vārds, lai gan šī vārda pievienošana izšķiroši ietekmējot kopējo iespaidu, ko rada reģistrācijai pieteiktā preču zīme, jo tas vārdam "Becker" piešķirot pilnīgi jaunu konceptuālo nozīmi.

25 ITSB būtībā piekrīt apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem pamatiem. Tas norāda, ka Pirmās instances tiesa, lai vērtētu sajaukšanas iespējas esamību, nav ņēmusi vērā visus izskatāmās lietas nozīmīgos faktus, jo tā kļūdaini ir uzskatījusi iepriekš minētajā lietā *Fusco*/ITSB — *Fusco International* ("ENZO FUSCO") sniegto faktu vērtējumu par tiesību normu un ir veikusi automātisku iepriekš minētajā spriedumā lietā *Medion* pieņemtās judikatūras piemērošanu.

26 Tādējādi Pirmās instances tiesa tostarp nav ņēmusi vērā faktu, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi veidojošais vārds ir ļoti parasts vācu vārds. Tā pārsūdzētā sprieduma 36. punktā nav noteikusi, vai fakts, ka B. Bekere ir slavena persona, būtu varējis neitralizēt attiecīgo apzīmējumu fonētisko un vizuālo līdzību. Tāpat tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka elementam "Becker" bija atšķirtspējīga autonoma pozīcija, neizanalizējot B. Bekeres slavenības ietekmi uz patērētāju uztveri.

27 Tiesas sēdē ITSB piebilda, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā no sava konstatējuma, saskaņā ar kuru apzīmējuma otrajai daļai, salīdzinot ar pirmo daļu, bija dominējoša atšķirtspēja, ir izsecinājusi, ka šai daļai ir arī atšķirtspējīga autonoma pozīcija.

28 Turpretī *Harman* iebilst pret apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto pamatu. Pirmkārt, tā norāda, ka, pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvotajam, no pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Pirmās instances tiesa ir atsaukusies uz iepriekš minēto spriedumu ietā *Fusco*/ITSB — *Fusco International* ("ENZO FUSCO") kā uz pamatnostādni, nevis kā uz tiesību normu, kura būtu piemērojama visās situācijās. Turklāt tā norāda, ka šī atsauce Pirmās instances tiesas argumentācijā nav izšķiroša, lai konstatētu sajaukšanas iespējas esamību.

29 Otrkārt, *Harman* apstiprina Pirmās instances tiesas analīzi attiecībā uz elementa "Becker" atšķirtspējīgo autonomo pozīciju, kas, pēc tās domām, atbilst iepriekš minētajam spriedumam lietā *Medion*.

Tiesas vērtējums

30 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini ir piemērojusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jāatgādina, ka saskaņā ar šo normu, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, preču zīmes reģistrāciju atsaka, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja.

31 Šajā sakarā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena uzņēmuma vai attiecīgā gadījumā no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem (skat. 2007. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-334/05 P ITSB/*Shaker*, Krājums, I-4529. lpp., 33. punkts, un 2007. gada 20. septembra spriedumu lietā C-193/06 P *Nestlé*/ITSB, 32. punkts; kā arī šajā ziņā saistībā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 29. punkts; 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 17. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Medion*, 26. punkts).

32 Tas, vai sabiedrībai pastāv sajaukšanas iespēja, ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētajā lietā (šajā ziņā skat. 1997. gada 11. novembra spriedumu lietā C-251/95 *SABEL*, *Recueil*, I-6191. lpp., 22. punkts; kā arī iepriekš minētos spriedumus lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 18. punkts; lietā *Medion*, 27. punkts; lietā ITSB/*Shaker*, 34. punkts, un lietā *Nestlé*/ITSB, 33. punkts).

33 Saskaņā ar tikpat pastāvīgo judikatūru attiecībā uz konkrēto preču zīmju vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošam vērtējumam ir jābalstās uz šo preču zīmju radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirīgos un dominējošos elementus. Preču zīmju uztverei, kas ir attiecīgo preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētājam, minētās sajaukšanas iespējas visaptverošajā vērtējumā

ir noteicoša loma. Šajā ziņā vidusmēra patērētājs parasti uztver preču zīmi kopumā un neveic dažādu tās elementu pārbaudi (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *SABEL*, 23. punkts; lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 25. punkts; lietā *Medion*, 28. punkts, lietā ITSB/*Shaker*, 35. punkts, un lietā *Nestlé*/ITSB, 34. punkts).

34 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Medion* 30. un 31. punktā Tiesa nosprieda, ka tomēr papildus parastajam gadījumam, kad vidusmēra patērētājs uztver preču zīmi kā veselumu, nebūt nav izslēgts, ka īpašā gadījumā agrāka preču zīme, ko trešā persona izmanto saliktā apzīmējumā, kurš ietver šīs trešās personas uzņēmuma nosaukumu, šajā saliktajā apzīmējumā saglabā patstāvīgu apzīmējošo stāvokli, tomēr nebūdama dominējošs elements. Šādos apstākļos saliktā apzīmējuma radītais kopējais iespaids var radīt sabiedrībai iespaidu, ka preces vai pakalpojumi nāk vismaz no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem, un šajā gadījumā sajaukšanas iespēja ir jāatzīst.

35 Izskatāmajā lietā pēc tām, kad ir atgādināti visi šī sprieduma 30.–33. punktā minētie noteikumi, Pirmās instances tiesa konfliktējošo preču zīmju līdzības vērtējuma no konceptuālā viedokļa ietvaros būtībā nosprieda, pirmkārt, ka patērētāji daļā Savienības vispārēji piešķir augstāku atšķirtspēju vārdiskos apzīmējumos esošam uzvārdam, nevis vārdam tādējādi, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elements "Becker" varētu būt piesaistījis augstāku atšķirtspēju nekā elements "Barbara", otrkārt, ka faktam, ka B. Bekere esot Vācijā slavena persona, neesot ietekmes uz konfliktējošo preču zīmju līdzību, jo abās preču zīmēs ir atsauce uz vienu un to pašu uzvārdu un elements "Barbara" ir vienīgi vārds, un, treškārt, ka elements "Becker" kombinētajā preču zīmē saglabā atšķirtspējīgo autonomo pozīciju, jo tas tiekot uztverts kā uzvārds.

36 Pat tad, ja daļā Savienības uzvārdam, iespējams, vispārēji ir augstāka atšķirtspēja nekā vārdam, tomēr katrā atsevišķā gadījumā ir jāņem vērā izskatāmajai lietai raksturīgie fakti un it īpaši apstāklis, ka attiecīgais uzvārds nav parasts vai, gluži pretēji, ir ļoti izplatīts, kas var ietekmēt tā atšķirtspēju. Tas tā ir arī attiecībā uz vārdu "Becker", kura parasto raksturu uzsvēra Apelāciju padome.

37 Tāpat ir jāņem vērā arī iespējamā tās personas atpazīstamība, kura lūdz, lai tās vārds un uzvārds kopā tiktu reģistrēti kā preču zīme, jo šī atpazīstamība pilnīgi noteikti var ietekmēt preču zīmes uztveri no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa.

38 Turklāt ir jānorāda, ka kombinētā preču zīmē uzvārds katrā ziņā nesaglabā atšķirtspējīgo autonomo pozīciju tikai tādēļ vien, ka tas tiek uztverts kā uzvārds. Šādas pozīcijas konstatējums var tikt pamatots tikai ar izskatāmajā lietā nozīmīgo faktoru kopuma vērtējumu.

39 Turklāt, kā savu secinājumu 59. punktā būtībā norādīja ģenerāladvokāts, Pirmās instances tiesas norādītie pamati, lai konstatētu konfliktējošo preču zīmju konceptuālās līdzības esamību, ja tie tiktu atzīti par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam atbilstošiem, liktu piekrist, ka ar ikvienu kādā agrākā preču zīmē ietilpstošu uzvārdu varētu sekmīgi iebilst pret tādas kombinētas preču zīmes reģistrāciju, kuru veido vārds un attiecīgais uzvārds, lai gan, piemēram, pēdējais minētais uzvārds būtu parasts vai vārda pievienošana no konceptuālā viedokļa ietekmētu šādi veidotas preču zīmes uztveri no konkrētās sabiedrības viedokļa.

40 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pamatojot savu preču zīmju līdzības no konceptuālā viedokļa vērtējumu ar vispārējiem apsvērumiem, kas izriet no judikatūras, neveicot lietai raksturīgo nozīmīgo faktu kopuma analīzi, ar ko nav ievērota sajaukšanas iespējas visaptveroša vērtējuma, ņemot vērā visus izskatāmās lietas nozīmīgos faktorus un pamatojoties uz konfliktējošo preču zīmju kopējo radīto iespaidu, prasība.

41 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, ir apmierināms un ka līdz ar to pārsūdzētais spriedums ir atceļams un nododams atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā [agrāk — Pirmās instances tiesa].

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem apelācijas tiesvedībā pieņemšana tiek atlikta.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-212/07 *Harman International Industries*/ITSB — *Becker* ("Barbara Becker");

2) nosūtīt lietu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]